

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației:
PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095
- Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

ATENȚIE:

La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273
- Direct la Pangarul bisericii

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Program liturgic în această săptămână

♦ **Astăzi, duminică, 18 mai, începând cu ora 8.00,** Utrenia, Sfânta Liturghie

♦ **Tot astăzi, duminică, 18 mai, ora 18.00,** Paraclisul Maicii Domnului. În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

♦ **Marti, 20 mai, ora 18.00,** Slujba Vecerniei întru cinstirea Sfinților Împărați Constantin și mama sa, Elena.

♦ **Miercuri, 21 mai, începând cu ora 8.00,** Utrenia, Sfânta Liturghie întru cinstirea Sfinților Împărați Constantin și mama sa, Elena.

♦ **Vineri, 23 mai, ora 18.00,** Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, urmate de citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră

♦ **Sâmbătă, 24 mai, ora 18.00,** Slujba Vecerniei

Colectă pentru refacerea acoperișului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au pus în evidență problemele majore ale acoperișului de la casa parohială, care necesită intervenție de urgență, pentru a stopa curgerea apei prin tavane.

Apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini pentru refacerea acoperișului, a cărui tablă și șarpantă au fost profund afectate în ultimele decenii.

Grafică realizată de Ștefana Voicu

Ieri, sâmbătă 17 mai, în cadrul unei Liturghii baptismale, oficiată în biserica noastră, în sobor de șase preoți, pruncul Luca Mihail Stoleriu a primit Sfânta Taină a Botezului, în prezența unui mare număr de creștini, rude și prieteni, care au asistat cu emoție și bucurie. I-au fost alături, în cadrul slujbei, cei doi bunici, Pr. Mircea Stoleriu și Pr. Mihai Mărgineanu, precum și străbunicul, Pr. Arsenie Mărgineanu. Să-i ajute Bunul Dumnezeu să fie un bun creștin și un demn purtător al hainei Botezului.

Duminica Samaritencii

Miercuri, 21 mai: **Sfinții Mari Împărați Constantin și mama sa, Elena**

Evangelia duminicii

Ioan 4, 5-42

- Deci a venit la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacob i l-a dat lui Iosif, fiul său;
- și era acolo fântâna lui Iacob. Iar Iisus, ostenit de călătorie, s-a așezat lângă fântână; era ca la al șaselea ceas.
- Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: "Dă-Mi să beau!"
- Că ucenicii Săi se duseseră în cetate să cumpere merinde.
- Femeia samaritană i-a zis: "Cum! tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samaritană...?" - Pentru că Iudeii nu au amestec cu Samaritenii -.
- Iisus i-a răspuns, zicând: "Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel care-ți zice: Dă-Mi să beau!, tu ai fi cerut de la El, și El ți-ar fi dat apa vie!"
- Femeia i-a zis: "Doamne, nici găleata nu ai, iar fântâna este adâncă; de unde dar ai apa cea vie?"
- Ești tu cumva mai mare decât părintele nostru Iacob, care ne-a dat această fântână, și el însuși a băut din ea, ca și fiii lui și turmele lui?"
- Iisus, răspunzând, i-a zis: "Tot cel ce va bea din apa aceasta, iarăși va înseta;
- dar cel ce va bea din apa pe care Eu i-o voi da, nu va mai înseta în veac, că apa pe care i-o voi da Eu se va face într'insul izvor de apă sălătoare spre viața veșnică".
- Femeia i-a zis: "Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici sa scot".
- Iisus i-a zis: "Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău și vino aici".
- Femeia i-a răspuns, zicând: "N'am bărbat". Iisus i-a zis: "Bine-ai zis că nu ai bărbat,
- că cinci bărbați ai avut, iar cel pe care-l ai acum nu-ți este soț. Pe aceasta adevărat ai spus-o".
- Femeia i-a zis: "Doamne, văd că Tu ești profet.
- Părinții noștri s'au închinat pe muntele acesta, dar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm".
- Și Iisus i-a zis: "Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.
- Voi vă închinați la ceea ce nu știți; noi ne închinăm la ceea ce știm, pentru că de la Iudei este mântuirea.
- Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; că astfel sunt închinătorii pe care Tatăl îi caută.
- Duh este Dumnezeu, și cei ce se închină trebuie ca în duh și'n adevăr să se închine".
- I-a zis femeia: "Știm că vine Mesia Care Se cheamă Hristos; când va veni El, pe toate ni le va spune".
- Iisus i-a zis: "Eu sunt, Cel care-ți grăiește".
- Și atunci au venit ucenicii Săi. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Dar nimeni nu i-a zis: "Ce întrebi?", sau: "Ce vorbești cu ea?"
- Iar femeia și-a lăsat găleata și s'a dus în cetate și le-a zis oamenilor:
- "Veniți să vedeți un om care mi le-a spus pe toate câte le-am făcut! Nu cumva acesta este Hristosul?"
- Și au ieșit din cetate și veneau spre El.
- Între timp, ucenicii Lui îl rugau, zicând: "Învățătorule, mănâncă!"
- Iar El le-a zis: "Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți".
- Ziceau deci ucenicii între ei: "Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?...".
- Iisus le-a zis: "Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M'a trimis și să-l împlinesc lucrarea.
- Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți holdele, că sunt albe pentru seceriș.
- Iar cel care seceră primește plata și adună roada spre viața veșnică, pentru că împreună să se bucure, și cel ce seamănă, și cel ce seceră.
- Că întru aceasta se adevărește cuvântul că altul este semănătorul și altul secerătorul.
- Eu v'am trimis să secerăți unde nu voi v'ați ostenit; alții s'au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor".
- Și mulți Samariteni din cetatea aceea au crezut în El pe temeiul cuvântului femeii care mărturisise: "Mi le-a spus pe toate câte le-am făcut".
- Deci, când au venit la El, Samaritenii îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile.
- Și mult mai mulți au crezut pe temeiul cuvântului Său,
- iar femeii îi ziceau: "Credem nu numai pe temeiul cuvântului tău; noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii".

Hristos este ridicarea celui căzut

« Cei din cetatea samarinencei, după ce Mântuitorul a petrecut la ei două zile, grăiau către dânsa: „De acum credem nu numai pentru cuvântul tău, fiindcă noi înșine am auzit și am cunoscut că acesta este Mântuitorul lumii, Hristosul” (Ioan 4, 42). Așa este cu toți. Mai întâi sunt chemați la Domnul prin cuvânt din afară sau, ca la noi acum, pe calea nașterii; iar mai apoi, când gustă în fapt ce este viața în Domnul, deja nu se mai țin de Domnul prin obștea creștinească, ci prin unirea lăuntrică cu El. Acest lucru trebuie să-l aibă ca lege toți cei care se nasc în obști creștine, să nu se mărginească, adică, a ține de Domnul numai pe dinafară, ci să se îngrijească a se uni cu El lăuntric, pentru ca mai apoi să poarte deja în sine mărturia statornică a faptului că stă într-un adevăr. De ce este nevoie însă pentru asta ? Este nevoie să întrupăm în noi înșine adevărul lui Hristos, iar adevărul lui Hristos este ridicarea celui căzut. Așadar, dezbracă-te de omul cel vechi, care putrezește în ghearele pofteor amăgitoare și îmbracă-te în omul cel nou, zidit după Dumnezeu într-o dreptate și preacuvioșia adevărului, și vei cunoaște în tine însuși că Domnul Iisus Hristos e, cu adevărat, Mântuitorul nu doar al lumii îndeobște, ci și al tău anume.

Zis-a Domnul: „Dacă Fiul vă va face liberi, veți fi liberi cu adevărat” (Ioan 8, 36). Iată unde este libertatea ! Minte este legată cu lanțurile neștiinței, rătăcirii, superstiției, nedumeririi; se zbate, însă din ele nu se poate smulge. Alipește-te de Domnul, iar El va lumina întunericul tău și va rupe toate lanțurile în care se zbciumă mintea ta. Voința e înlănțuită de patimi, care nu-i dau loc să lucreze; ea se zbate, ca cel legat de mâini și de picioare, dar nu se poate slobozi. Tu însă alipește-te de Domnul, iar El îți va da puterea lui Samson și va sfărâma toate legăturile nedreptății ce te țin ferecat. Inima este împresurată de griji neîncetate, care nu-i dau odihnă; tu însă alipește-te de Domnul, iar El te va odihni; și vei avea pace în tine însuși, totul va fi luminos în jurul tău, iar tu vei umbla împreună cu Domnul, fără împiedicare și poticnire, prin bezna și întunericul acestei vieți, spre bucuria cea atotfericită și deplină și spre nesfârșirea veșniciei.

Pe seama cărei pricină credeți că a pus Domnul faptul că iudeii nu L-au crezut ? Pe seama aceleia că le spusese adevărul. „Dar pe Mine, fiindcă vă spun adevărul, nu Mă credeți.” (Ioan 8, 45) Minciuna le intrase, cum se spune, în trup și în sânge, nemailăsând nici un loc în ei pentru adevăr. De ce nu cred nici cei din ziua de azi ? Din aceeași pricină: Domnul spune adevărul, de aceea nu-L cred. „Dar cum așa ? Doar sunt cu toții învățați și nu vorbesc decât despre adevăr ?” Vorbele lor sunt multe, dar faptele lipsesc. Urzeala sistemelor pe care ei le împletesc este aidoma cu urzeala pânzei de păianjen; numai că ei nu bagă de seamă această șubreenie. Principiul pe care se bazează sistemele lor nu are fundament, întorsăturile acestor sisteme n-au nici un fel de dovezi; dar ei sunt oricum mulțumiți de ele. S-a format un asemenea apetit pentru ipoteze, încât s-ar părea că ei își alcătuiesc singuri tot conținutul minții lor; și totuși, asta trece drept „formație intelectuală solidă”. Ei învăluie cu o ceață de fantezii puținele date concrete pe care le-au obținut; iar acestea din urmă apar prin ceață cu pricina în cu totul alt chip - și totuși, această ceață pare domeniul adevărului indiscutabil. Uite-așa a devenit mintea putregăcioasă, și uite-așa s-a stricat gustul ei ! Cum va încăpea în ea adevărul ? Iată că oamenii nu-L cred pe Domnul, Care grăiește numai adevărul. »

(Sfântul Teofan Zăvorâtul)

Sfânta Muceniță Fotini este femeia samarineancă despre care relatează Sfântul Apostol Ioan, în pericopa evanghelică de astăzi, că a vorbit cu Hristos la puțul lui Iacov și a crezut în El. Iar după Înălțarea Domnului la cer și după Pogorârea Sfântului Duh peste dumnezeieștii Apostoli, în ziua Cincizecimii sau a Rusaliilor s-a botezat de către Sfinții Apostoli, împreună cu doi fii ai ei și cu cinci surori, urmând lor și propovăduind credința întru Hristos din loc în loc și din țară în țară, întorcând pe mulți slujitori de idoli de la păgânătate, făcându-i creștini.

Biserica Ortodoxă o pomenește nu doar astăzi, în Duminica Samarinencei, ci și pe data de 26 februarie.

Numele său corespunde numelui personal grecesc *Photeinē*, un derivat de la substantivul grecesc *phos, photos, (lumină)*. În limba română, corespunde numelui de Luminița, iar în slavă, Svetlana. De aceea, Sfânta Fotini este recunoscută și ca ocrotitoarea celor care poartă numele de Luminița și Svetlana.

Apostolul duminical Faptele Apostolilor 11, 19-30

19. Deci cei ce se risipiseră din cauza tulburării făcute pentru Ștefan, au trecut până în Fenicia și în Cipru, și în Antiohia, nimănui grăind cuvântul, decât numai iudeilor.
20. Și erau unii dintre ei, bărbați ciprieni și cireneni care, venind în Antiohia, vorbeau și către elini, binevestind pe Domnul Iisus.
21. Și mâna Domnului era cu ei și era mare numărul celor care au crezut și s-au întors la Domnul.
22. Și vorba despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până la Antiohia.
23. Acesta, sosind și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și îndemna pe toți să rămână în Domnul, cu inimă statornică.
24. Căci era bărbat bun și plin de Duh Sfânt și de credință. Și s-a adăugat Domnului mulțime multă.
25. Și a plecat Barnaba la Tars, ca să caute pe Saul
26. Și aflându-l, l-a adus la Antiohia. Și au stat acolo un an întreg, adunându-se în biserică și învățând mult popor. Și în Antiohia, întâia oară, ucenicii s-au numit creștini.
27. În acele zile s-au coborât, de la Ierusalim în Antiohia, prooroci.
28. Și sculându-se unul dintre ei, cu numele Agav, a arătat prin Duhul, că va fi în toată lumea foamete mare, care a și fost în zilele lui Claudiu.
29. Iar ucenicii au hotărât ca fiecare dintre ei, după putere, să trimită spre ajutorare fraților care locuiau în Iudeea;
30. Ceea ce au și făcut, trimițând preoților prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

***

Scurtă exegeză patristică - Sfântul Ioan Gură de Aur -

«Omule, și tu îi imiți pe marinari, pentru că navighezi pe o mare vastă și adâncă, pe întinderea vieții prezente, o mare care are fiarele și pirații săi, recifurile și stâncile din adâncuri, o mare agitată de multe valuri și furtuni, iar cei care naufragiază pe această mare sunt în număr mare, iar naufragiile sunt foarte frecvente. Când vezi atunci pe unul dintre cei care au traversat-o că și-a pierdut, din cauza unor întâlniri diabolice, comoara mântuirii, scufundat sub ape, pe punctul de a fi înghițit, oprește-ți barca, chiar dacă ești grăbit să mergi în altă parte, ocupă-te de mântuirea acestui om și lasă-ți deoparte problemele tale, pentru că cel care este pe cale de a se îneca nu suferă nici amânare, nici lentoare. Oprește-te degrabă, smulge-l din ape fără întârziere, pune la dispoziție toate frânghiile pentru a-l scoate din abisul pierzaniei. Dacă vei fi tras în toate părțile de mii de probleme, nimic să nu-ți fie mai

necesar decât mântuirea celui care este în pericol. Pentru că dacă vei întârzia mult timp, îl vei abandona violenței furtunii. E nevoie de rapiditate în astfel de accidente, rapiditate și un efort prelungit. Ascultă cum Pavel îi determină și pe mulți alții să se grăbească la vederea unui om care se înecă... Să fim deci plini de sollicitudine față de frații noștri. Este un punct capital al credinței noastre, în acest lucru stă însemnătatea ei: în a nu ne urmări doar interesele proprii, ci a redresa încă și a repune la locul lor membrele deformate. Dar ceea ce arată o dragoste sinceră nu este comunitatea din jurul mesei, nici simplele salutări, nici cuvintele care flatează, ci restabilirea problemelor apropielului și preocuparea de interesele lui: a-l ridica pe cel căzut, a întinde mâna celui care zace pe pământ, nepăsător la propria lui mântuire. Iată în ce constă dragostea sinceră. Pentru că această dragoste este dezinteresată, căci înainte de a-și vedea propriile interese, le vede pe cele ale apropielului, apreciindu-și interesele sale prin raportare la cele ale altora (...)

Dacă fiecare profesie nu și-ar aprecia decât propria utilitate, viața nu s-ar perpetua niciodată, și nici profesia care ar căuta așa ceva. S-ar putea spune: Când un om oarecare se abandonează acestor activități, el nu are în vedere binele meu, ci al său propriu. El o face pentru a obține bogății, glorie sau siguranță. Astfel, în timp ce umblă după interesul meu, el se interesează de al său. Este tocmai ceea ce spun, și încă de mult timp îmi doream să vă aud spunând-o, și tot discursul meu ținea spre acest lucru: să vă arăt că aproapele își caută propriul interes tocmai când este concentrat pe al celuilalt... E adevărat că este foarte omenos că ajunge să se intereseze de ceilalți în acest mod. Dar nu acesta este lucrul care trebuie să ne convingă, ci faptul că Dumnezeu ne vede; astfel, nu este posibil să te salvezi fără a fi în permanență sub ochii Lui. Când un om își petrece viața în rău, atunci vă ordon să interveniți și să-l îndreptați; vă rog să fie în avantajul apropielului; dacă nu, să fie măcar în avantajul vostru propriu. Prima intenție merită mai mult; dar dacă nu sunteți capabili să vă ridicați până la acest nivel, faceți-o măcar pentru al doilea motiv. (...)

La fel se întâmplă și cu o liră bine acordată, varietatea părților formează un tot armonios de unde rezultă o simfonie încântătoare. Și în acest caz, noi ar trebui să ne unim toți câți suntem pentru a forma un singur cor, într-o armonie desăvârșită. Pentru că noi nu suntem numai o Biserică, nu suntem numai mădularele armonios organizate de un singur cap; noi formăm toți un singur trup. A nu-ți păsa de indiferent care mădular înseamnă a nu-ți păsa de întregul trup care moare. »

Text cules de Vasilica Onofrei